

Szerkesztőségi szállás.

Aldunator 5. sz. 2-dik emelet.

Kinek valami bolondság jut eszébe, mely a politikai lapokba tárgyhalmaz miatt be nem fér, küldje ide. — Kéziratok — akár közöltetnek akár nem — vissza nem szolgáltatnak. — Az előfizetési pénzek és reclamatiók a „Handabanda“ szerkesztőségéhez ezimzendők.

Megjelenik e lap

mig meg nem bukik, minden szombaton félíven.

Ára megfizethetlen tartalmához mérve, nevetséges olcsó t. i.

Egész évre 6 ft. félévre 3 ft. negyedévre 1 ft. 50 kr. o. é.

Egyes szám, ha kapható, 20 kr. o. é.

Előfizetéseket elfogadnak:

A vidéken minden postahivatal. Pesten Noséda Gyula könyvnyomdája (egyetem utca 7. dik szám.) Ráth Mór könyvkereskedése a vastuskónál. Budán: Nagel és Wischán könyvkereskedése a takarékpénztár új épületében.

Alkotmányos és független miniszteri válasz

a minapi — „Interpellatio“-ra.

Hogy miként van? És miért nem — Kritizáljuk színészeket, színésznőket? S könyv. és ujság előfizetőknek — Mért nem töltünk tiszta bort? az — Igazságot, hanem egymást dicsőítő kófciz lórét? . . . Ezt kérditek?

Száz s egy oka volna ennek! — Csakhogy gyengéd história. — Melylyel esinnyán kell elbánnunk. — Darázs-fészek, melybe nyúlunk — A csattanós argumentum — uralkodó fénykorában.

De körülbelől — a hogy lehet — immel ámmal — csak elmondjuk:

Hát bizony mi szűk ketreczbe összezárva, (fővárosi kis faluba —) Költők, írók és művészek — Journalisták és színészek — Vagyunk egymásra utalva, — jó pajtásságra szorulva!

Sem a főúri salonok, sem a haute crême conaissance-ok — a mi honos társaskörünk.

Sem a burger — akár magyar akár német — (kivált gazdag —) Nem szereti a pénzetlen — vers- s pénzköltőt, — ujdondászt és hirlapírót! — nem óhajtja akár vőnek — akár pedig courmachernek — Avagy pláne házibarát — s e félének!

És így egymásra utalva — költők, írók és művészek — Együtt élünk — kicsiny körben — pajtáságban! — Jóban roszban solidáris — egymás művét — vállalatát — pártfogoló — collegialitásban.

Mikép bánthatnók mi egymást? és miért is károsítók? — Mikor egyik jó barátunk — Másik ingyen munkatársunk. — A harmadik tudva lévő — de veszélyes ellenségünk; — kit kimélni böles okosság! — Mert nagy szájú, s gonosz nyelvén — elhirdeti főnek fának, — elmeséli — Mily nagy kópé, vagy pecsovics — vagy uzsorás, s két-esutorás gazember vagy! Ki eladtad már magadat — és eladod maholnap még a hazádat!

És ez így megy szájról szájra — légy bár tiszta — mint szivarany; egy kis mocsok — reád ragad!

SEMPER ALIQUID HAERET!

A negyedik szegény fráter, — évek óta éhhel haló — (Igaz, hogyha meg is halna — nem veszítne valami nagyot — a milliányi emberiség!) Most a jámbor új kísérletet merényel — Humoristiko tragikus — hetilappal — képes könyvvel — s ki tudná kigondolni — mivel? — A mivel majd házalgatni, — publikumot megfagvatni — s respective utonállni — fog majd író- s kiadója: És te lelkiismeretes — hivatásod érzetében — nyilvánosan megbélyegzed — ama nyegle — handabandát?

Hogy rohannak majd reád — az illetőnek — valamennyi jó pajtási: Hogy ez mégis — ilyen olyan — Szivtelen-ség! És kenyéririgység, vagy valami ennél roszabb!

„Hagyd azt a szegényt is élni!“

Hát az ötödik-hatodik . . . kit szigorú kritikáddal megbántottál — Hogy ha veled — netalán tán — (pedig okvetlen —) találkozik — a kocsmában, casinóban, vagy a színház — szűk földszintjén — hova mind a ketten jártok —:

Hogyan ádsz majd — neki kezét — ki oly régi jó barátod, s kit oly csuful megtámadtál — Gyenge részén — hiúságán vagy erszényén!?

Bizony ide **hős lélek kell**, hogy mi nektek — jó vidéki publikum

„TISZTA BORT TÖLTÜNK!”

Hát a színészek? színésznők??

A **színészek** nem kevesbé jó pajtásink. — Velök esztünk — Velök iszunk — Velök biliárdozgatunk! — Mulatságos derék fiúk, kikkel bizony összeveszni — nem érdemes — holmi **Hamlet** — vagy **Bolinbrock** — eltorzítgatása miatt!! vagy **francia** vigjátéknak — **Baczurgazsítása** miatt . . .

Végre pedig — A **színésznők** — énekesnők s mindennemű **szépművésznők** : — Egyikünknek **elérhetlen** vagy már **elért IDEALJA!** —

Másikunknak — édes kedves **felesége** — hitestársa! Hogy lehetne bánatunk öt — **szörnyü aprehenzio** nélkül? Ilyen hibát — mint valódi — **malitiát** soha, soha **meg nem bocsát** — a megbántott nőnek **férje**, — az illető jó kolléga!

Ne bánts-d-virág ennél fogva — egytől egyig mind színésznő — mind művésznő — vagy tragika heroina vagy sopran — alt — primadonna — ne nyulj hozzá — mert hisz utóvégre — inkább a **nemzeti színház bukják meg** — mint sem. . .

A „HANDABANDA.”

Kallab tárczájából visszakerült s feltört levelek.

I.

Hochwohlgebornen Herrn J. Wurznagel Ritter von Tintenkleesz
— in Wien.

Buda, január 3-kán 186. . .

Tisztelt barátom!

Mint látja, én még mindig ezen elátkozott bárbar országban élek, azaz tengődöm, míg másutt nem szerezhetem meg magamnak a mindennapi kenyeret, mit kegyednek hathatós pártfogása által végre valahára tán csak elérendek. Remélem hogy sok évi levelezői fáradságom jutalmául csak bejutok valahogy a D. Zeitungnál, vagy az Oesterreichischénél! Hiszen Bécsben fognám én még csak a legjelesebb pesti leveleket írni! Apropos: Itt a hangulat reánk nézve nagyon rossz. Nem hinné az ember, hogy utolsó időben mennyire erősödött a kibékülés reménye; különösen a fölségnök legújabb nyilatkozatai következtében. A nemzet makaesabb része is, némi bizalomra gerjedt a trón iránt, s azok, kiket eddig a Verwirkolás tana teljesen elkeserített, gondolkozni kezdenek arról, hogy lehetne az ország önállóságát a közbirodalmi érdekekkel összhangba hozni? Ez baj; ebből nem lesz jó reánk nézve; félek hogy oct. 20. más bővített és javított kiadásban vár reánk.

Ezt meg kell előzni. Jó volna tehát egy kis mérget önteni a kedélyekbe. Irasson vagy írjon t. barátom a D. Ztg vagy Botschafterbe s még néhány jó szellemeű lapba egykét lehűtő kiábrándító cikket, — mikben a jogcontinuitás tagadva, a jogvesztés elmélete indokolva lenne, — s a februári patens változhatlan föntartása az államminister rendületlen programjának mondatnék ki. Egy kis gúny vagy rágalom a magyar nemzetre szintén nem fogná célját téveszteni, mert a magyar mód felett érzékeny.

Ezen eljárás higye el, mint oly gyakran, ismét fog használni, s mit a magyar kormányférfiak egy év alatt építettek, pár nap alatt le lesz rontva.

Ki egyébiránt sat.

legalázatosabb szolgája
Dr. Schmarotzer.

II.

Mr. A. Charles de Karvalyosy á Genève.

Pest, január 23-kán 186. . .

Kedves barátom!

Elleneink malmunkra hajtják a vizet. Éljen az Oesterreichische Constitutionelle, a Botschafter, s tudja a manó hány és mily nevű bécsi ujság. Nehány hét előtt ugyan roszul álltak dolgaink; már ezer ok volt félnem, hogy egy csalóka kibékülés karjaiba veti magát az ellágyult nemzet. A vész azonban elvonult. A közérzület a régi, apathicus, mogorva, elzárkózott. E csodát a bécsi lapoknak köszönhetjük. Olvasd cikkeiket, ide mellékelem. E jó barátink kereken kimondják, hogy míg az államminister klastromba nem vonul vissza, addig szó sines concessióról, transactióról, s eféle hiu reményekről, miket a magyar kormányférfiak ébresztének a nemzetben.

Nagyon jól van ez így. Tudod, hogy a mult országgyűlés alatt mily nyereség volt ránk nézve, hogy a bécsi lapok sugallatára és saját vak dühökben annyira fokozák alólfölül a szenvedélyeket, hogy az országgyűlés feloszlataisig le sem csillapodhattak. Távolság volnánk ezéltől, ha akkor a józan okosság kerekedik fölül, s a kiegyenlítés lehetősége föntartatik!

A nemzetnek folytonosan az önvédelem s küzdés terén kell maradnia. Jó találmány nekünk az a Verwirkolás! Ez az a kovás, mely a közvéleményt megsavanyítja, s a galamb kedélyét is elkeseríti. Qui habet tempus, habet vitam! Pedig a mienk a jövő. Lassankint kidőlnek a higgadtabbak, kiket traditióik, és multjok a kiegyenlítés politikájához csatolnak. . . Majd eljő a mi időnk is, már érezzük előjeleit.

Írj barátom hason tartalmú cikket az Opinione Nationalenak.

Boldog jövőre

hived

Forróveleji Tóbiás m. k.

A Handabanda szerkesztőségéhez követhető levél érkezett . . . ből.

T. sz. ur! Mi alulirottak nyolezan előfizetünk együtt önnek lapjára, — negyedévre itt küldjük az 1 frt 50 krt. Miután nyolez előfizetőre egy ingyepéldány jár, tessék azt is megküldeni. Az egyik példányt pénzért, a másikat ingyen fogjuk olvasni. *)

Teljes tisztelettel

(következik nyolez név.)

*) Ez már aztán „jó geschäft.” Szerk.

Legújabb német nyelvtan.

„Édes apám! tudom ám, mit tesz bevaizolni.”

„Tudod-e?”

„Azt is tudom, mit tesz a ufpassolni.

„Talán már németül is tudsz?”

„Tudok ám; a Bolond Miskából fél esztendő alatt megtanultam!

A d o m a,

de nem Gyurián és Bagó harmincz év előtti nap-tarából.

— Történt régenten a magyar Akademia közülésében, hogy: Y. rendes tag parentált Révay felett. Meghatóan és hosszan adván elő a magyar nyelv, de legkivált az **ikes** igék szabályozása körüli érdemeit, így végezte beszédét; méltán és igazságosan kívánhatjuk tehát a megboldogultnak: nyugodjon békével! — Maga Toldy sem állhatta meg, hogy erre el ne mosolygja magát.

S z á l k á k.

* Pest fővárosa folyamodott a helytartó-tanácsához, hogy nevezze ki a kormány falu-nak, akkor legalább senki se fogja követelni tőle hogy utczákat tisztogattasson, havat elhordasson, s egyebet tegyen, mit ugyan — most se tesz.

* Vajda János azon híres tulipános szűrét, melyet viselt vala mielőtt a magyar ruhát bohóc-ruhának ismerte volna föl, a Handabanda szerkesztőjének szándékozik ajándékozni — közézcélokra.

A Handabanda azt a nemzeti museumnak adandja át, hadd lássa az utókor, mily bárbár szúr alatt fogamzott a — Polgárosodás.

— A pestbudai mézárások ezen a farsangon nem rendeznek táncvizalmat — a közelgő marhadög miatt.

— A „Bihar“ban olvassuk azon anyagi érdekünknek igen kedvező hirt: hogy Nagyváradon a bérkocsisoknak és omnibus tulajdonosoknak kötelességükké tétetett a „Handabanda“ra előfizetni. Mi azóta figyelemmel olvassuk előfizetőink névsorát, s nem bírjuk megmagyarázni, mi lehet annak oka, hogy köztök eddigelé a „Bihar“ szerkesztőségét nem találhattuk. (Alkalmasint ingyen-lapra vár. Szerk.)

— Az ellenzéki lapok a „Magyar Sajtó“t a conservatív lapok sorába helyezték. Habár ritkábban, még is volt már eset, hogy a mi nekik nem kellett, nekünk sem kellett. Bármilyen szívből eredt légyen ezen ajándék, az ellen még is ezennel ünnepélyesen protestálunk. — A conservatív lapok egyenkint és in solidum.

— Vernet Horaceról így ír a „Magyar Sajtó“ ujdondásza: „Vernet Horace az ecsetben és hirben erős, polgári jellemben gyenge festész bevégezte földi pályafutását.“ Furcsa esetlegesség, hogy a Magyar Sajtó ujdondásza ezen thesisnek éppen antithesisét képezi, ő nevezetesen: az ecsetben és hirben gyenge, polgári jellemben ellenben erős, mai napig fris egészségnak örvend.

— Lauka Gusztávnak valaki szemére vetette, hogy daczára 12 évi házasságának mai napig sincs fia. — „Hála istennek hogy nincs!“ válaszolt magamagát vigasztalólag a philosoph; „hirtelenében azt sem tudnám, melyik politikai laphoz szerződtessem.“

— A P. N. szerkesztője meglát az utczán egy iskolás gyermeket, éppen azon pillanatban, midőn az kővel behagyit egy utcai lámpát. A P. N. szerkesztője rögtön fölismeri benne a kora lángészt, s szerződte lapjához munkatársul.

— Mielőtt lapunkat bezárnók sajnálattal kell értesitenünk olvasóinkat, hogy a Vajda János ur szüire iránti értesítés elhamarkodott volt. Vajda János ur szüire — szint változtatott, mert tulajdonosa feketére festette. És így nem kapja meg a muzeum!

Figyelmeztetés.

A Független szerkesztője nagyon gyakran foglalkozik azon kérdéssel, hogy: mit tenne ő ha német minister volna? Vigyázzon magára, hogy ugy ne járjon mint Narciss, ki addig nézett a kutba mig magának annyira megtetszett, hogy a kutba beleesett.

Térj ki előlem — vagy fellöklek.

Független: „... Majláth az utolsó országbiró...“

Hirnök: „Há — mily szentségtörés! hát nincs ma is országbirónk? Vagy azt hiszi Kovács Lajos, hogy 1848 óta Magyarország megszűnt?..“

Független: (pár nap mulva): „Magyarország többé dicasterialiter nem kormányozható... az 1848 óta tett socialis fejlődés...“ stb.

Hirnök: Mily vakmerőség! — hát azt hiszi Kovács Lajos ur, Magyarország története 1848 nál kezdődik; sőt ezeréves alkotmányunk...“ sat.

Független (alkalmilag): „...de a municipiumokat egyelőre fentartandóknak vélnök...“

Hirnök: „Ejnye — a ki ilyenolyan — szedte-vette, még municipiumról is mer beszélni! — pedig a municipium az enyim!“

Független. (legközelebbi száma) a felelős ministerium egyedül képes... sat.

Hirnök: No lám már a Független is felelős ministereket sürget! ha ez Kovács Lajos urnak titkos gondolata, akkor fölösleges volt lapját életre hozni, — mert hisz ott a Pesti Napló sat.

Független: (ujdonságai közt) „Tegnap kemény hideg volt.“

Hirnök: — Nem értjük a Függetlent, miként mondhatja, hogy tegnap hideg volt. Mi egész nap ágyban fekvünk, fütött szobában, — s egy csep hideget sem éreztünk; hanem a Függetlentől — az igaz — majd kilel a hideg.

Bizakody és Eszélyesy.

politizálnak a váci-utczában.

Bizakody: Hallotta-e már kedves urambátyám hogy Schosberger izraelita hazánkfia magyar nemessé lön?

Eszélyesy: Hogy ne hallottam volna!.

Bizakody: Hát mit mond hozzá?...

Eszélyesy: Ugyan már mit mondanék? volt eddig a magyar nemesek közt is akárhány zsidó, miért ne találkozhatték a zsidók közt is egy magyar nemes?...

Bizakody: Rendkívül fontos ujdonságot mondanék ám, ha megigéri urambátyám, hogy hallgat!

Eszélyesy: „Hallgatok öcsém mint a — Pesti Napló!“

Bizakody: „Szerbiában van már hatvanezer bakkancs.“

Eszélyesy: „No ugyan! tudok én ennél fontosabbat, s ezt elmondhatod akár kinek.“

Bizakody: „Halljuk!“

Eszélyesy: „Magyarországban van hat millió csizma!“

Bizakody: „Azt hiszi bátyám hogy én bolond vagyok?“

Eszélyesy: „Nem bolond, csak — elbolondított.“

Bizakody: No ugyan leirta magát bátyám az az átkozott „Handabanda“ minden schusterinas ráismert bátyámra, ha önnek volnék ezt én nem tűrném, hanem kihívnám...
Eszélyesy: — No no öcsém, ne olyan könnyen a kihívással.

Bizakody: Kihívnám egy pár vitzre.

Eszélyesy: Öcsém én ahoz nem értek.

Bizakody: Hát mint oly hatalmas Hausherr lakbérét emelném fölebb.

Eszélyesy: De már chez a witzhez értek.

Leczke a magyar történelemből.

Tanító. — „No Jó k-is Móricz — mond meg nekem melyek a legnevezetesebb események a magyar történelemben?“

Jó kis Mór: „A mohácsi vész — s Buda visszavétele...“

Tanító: „Újabb —“

Jó k-is Mór: „Az 1848-iki forradalom — és a világsi fegyverletétel.“

Tanító: „De a legújabb?“

Jó k-is Móricz — „Ahá! a zsidók jó és rossz kedve.“

Tanító: — Helyes — még te — nagy ember lehetsz — nagyra viheted — Ó Budán!

Nyílt posta.

Biharynak: Jók a leczkék, csak minél többet, ha mindjárt nem is közölhetünk mindent.

Váci Kipfelhusernek: Találó életet, minő az öné, kár azon német magyar Kipfelhuseri badar stylusban előadni, melyet az olvasó közönség rég megunt. — További küldeményeket köszönettel veendünk.

D...be: Nem ugy van. Lehet valaki igen becsületes jó ember, és még is grosser Dummkopf; hanem e szó reactionär hazai viszonyaink közt vagy értelmetlen, vagy oly értelmű megjelölés, melyre nem az élcz túhegyével, hanem az igazság durva fejszójével kell visszafelelni.

„Mutatvány a körutból“ adati fog.

P. V. nek. Az a váltó-executio és törvényesség kissé kegyetlen tréfa, csak azért is — mert igaz.

Artatlan Béninek: Kissé megrostáltuk, egy-két punctum átesett a rostán. Annál tartalmasb a többi mag. Egyébiránt pedig „minden meglesz, a midükál.“

Kálomista Varjunak: Aligha meg nem ismertem önt Varju tolláról! — A küldemény tördelt mozaik, melyben egyes szép darabok — mik egészet nem képeznek. Szerénysege ne ijedjen vissza újabb kísérletektől.

Gróf Forgách Ghymes. A lapokat elküldtük de a 1/4 évi előfizetés mindéddig nem érkezett hozzánk; méltóztassék a nyitrai postán kérdést tenni.

Sz. Mihály Nyitra. Mi megtettük a magunkét és öntől is biztosan várjuk ezt.

Intézkedtünk, hogy még ezen-túl érkező előfizetőink is teljes számú példányokkal elégtessenek ki.

Azok a mi lelkes magyar hölgyeink vagy a „magyar“ női divat története,
négy szakaszban.

1859|60 Az ősi egyszerűség.

1860|1 A tulzás és szinpadiaság.

1861|2 Szelid reactio kezdete.

Az 1862|3-ki női „magyar“ divat.